

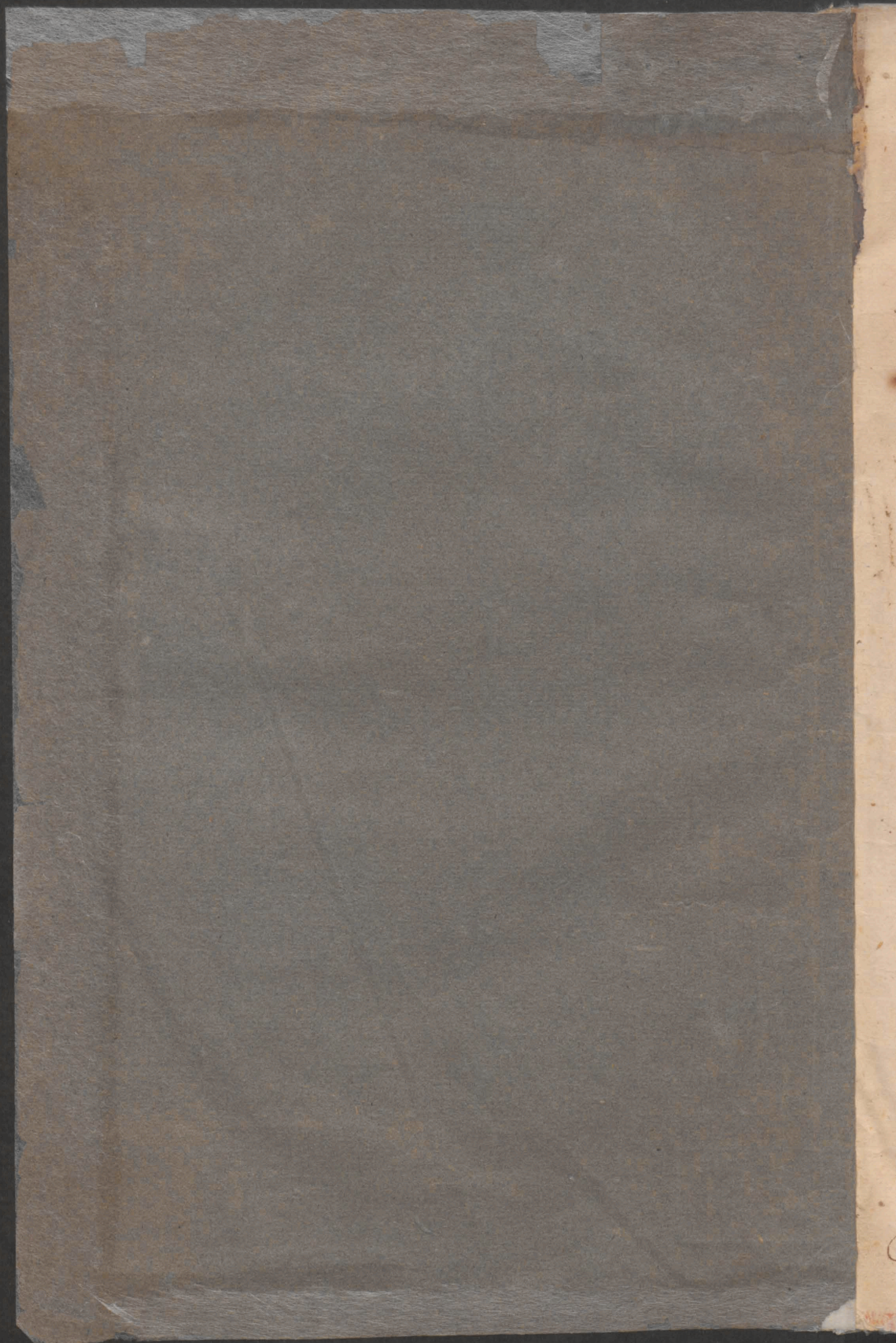
Wroblewski

Marynowski Andreas Rudolphi. Magnitudo gemini
doloris interpres.

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

Nº. 1224.

MAGNITVDO GEMINIDOLORIS

Interpres;

EX GENTILITIO VETVSTÆ DOMÛS ABDANK
Genuinū indubitatæ Magnitudinis indicatē typū W:

Tum ex ingenti rectefactorum apparatu

In mæstissimo obitu,

MAGNIFICI & GENEROSI DOMINI

D. PETRI
SKOROSZEWSKI
VENATORIS CALISSIENSIS &c.

*Dum Magni tanti Viri Cineres in Ecclesia Keinenſi PP. Ordinis
B. M. V. de Monte Carmelo conderentur,*

Extemporaneo calamo

DEDUCTA:

Et deuincto in lugubris suadæ numeros planctu,
In vim cādoris & propēſionis Academicæ

^A
M. ANDREA RVDOLPHO MARGOWSKI,
*In Alma Vniuersitate Craconiensi Philosophiæ Doctore, ac interea in
Collegio Lubransciano Poſnaniensi Curſus Philoſophici Professore,*

CELEBRATA.

Anno Regis dolorum 1686. Dic 14. Ianuarii.

POSNANIÆ

Typis Rñdi D. Alberti Lăktăński.

Author Collegio Lubransciano reliquit.

In Auitum Decus Antiquæ Domûs
SKORO SZEWSCIORVM.

21.647 III

*Parce sepulchrales effundere Præfica luctus,
Et lacrymis maestis flendo rigare genas;
Non poterit gemitu Lachesis delere perennes
Auro quas sculpsit gloria summa Notas:
ABDANK nimirum gerit indelebile Nomen,
Cæsaris Augusto LITERA facta stylo;
Hoc enigma rudis nesciuit soluere terra,
Hoc ergo melius soluet abinde Polus.*

MAGNITUDO

GEMINI DOLORIS

Interpres.

Ferax lacrymarum dolor
Solitudinis ignarum omnino spirat genium,
Angusto nesciens aut certe nolens incedere tramite:
sed unitis impune luctibus
quâ data furori via
prouocatis ab imo cordium suspirijs
feralem magnitudini suæ instruit pompam,
aggestisque cladibus
Veteres nouasque tot Caput inferias
quæsitæ arte doli
fatis ex arcano ita voluentibus in momenta litat.
Cumq; nascendi trita communisque via uniuersis pateat,
--- moriendi mille figura.
Vnica quidem urgentis fati necessitas
destinatusque mortalis vitæ terminus,
quem adhuc nemo declinauit
nisi qui viâ non homini datâ
& excusâ mortalitatis sorte,
--- per tela per ignes
suppositos cineri doloso
Felicitatis nunquam morituræ fastigium attigit,
Omnemque stetit extra ictum
in Curriculo æternitatis.
Sed quos molestus adhuc vitæ præsentis Carcer habet,
multiplici amaritudine premimur,
compendiosaque aduersorum Iliæ
Concatenatis malorum nos torquet viribus.
Mutarunt elementa fidem ---
quæ nimirum iugi obsequio humanis seruire usibus
à prima sui institutione promiserant,
uiolato in nos plerumque sæuiunt iure,
armatisque legibus fontes feriunt
quibus ex asse famulari debuerant.
--- sic numina fati
Voluimur, & Lachesis nullo discrimine seuit.
Triste hoc experimentum
cùm in alijs toties miraretur,
Adiecto nupèr sui exemplo luculentèr comprobauit

MAGNI-

MAGNIFICVS & GENEROSVS DOMINVS
D. PETRVS SKOROSZEWSKI
Venator Calissienfis.

Priscæ Vir consuetudinis
Veterisq̃ue æui norma, antiqui temporis
Genuina amissis,
Cui
non tam veneranda canities
quàm inuiolatus niuæ mentis candor
plenam maiestatis vbiq̃ue impetrabat faciem.
In sera hac annorum hyeme
nihil non ad maturitatem durauit.
Mobilem facilè alibi Fortuna pedem
In lubrico ponit:
Quosque sublimiori aliquando extulit manu
Grauius hic allisit,
ut speciosus ille felicitatis nitor subitò dispareret,
Qui in hac glacie fatuum sui fulgorem repræsentat.
Gentilitio SKOROSZEWSCIORVM ABDANK
indelebilem fors æqua apprimat characterem;
utque peruetustum hoc Insigne
(si Historiographis fidem damus)
ab auro primam sui deduxit Originem,
Ita reliquum volubilis æui spatium
Beneficis fortunæ debet manibus,
Ex additioneque auri auro
Gratias cælo immortales
In Auito inclusas **ABDANK.**
Sed ut istius magnitudinem gloriæ
Per gradus veluti quosdam ad summa eluctatam videamus,
Antequam ad occasum vergat
Illustrem solis scrutemur Ortum.
Infantiles Cunæ
Quæ magnum ante annos indicarunt Herculem,
Etiam **SKOROSZEWSCIANO** sanguini
non impar fecere præsagium.
Cum ad seria natam **PETRI** indolem fouerent.
AVRORA tantæ luuentutis,
secururæ diei auspiciu dabat,
facileq̃; quilibet tenero ab vngue poterat diuinare,
Quantus hic futurus erat Leo,
non vniùs feræ corpora
Magnanimo prostraturus ausu.

Sed quoniam neq; Hercules absq; Chironis
 sedulâ institutionis literariæ operâ
 Hircana domuisset monstra,
 nec ALEXANDRVM Orbis non caperet,
 nisi prius Aristotelis porticu
 seriùs in altum itura comprehenderetur
 Tanti Nominis magnitudo.
 Itaq; grandia semper meditans HEROLS nostri Genius
 Eam doctrinæ capaciq; ingenii quæsiuit Palæstram
 Quæ ad raptandum aureæ libertatis Vellus
 Nouum mutato nomine IASONEM exerceret.
 Hinc vt dignos magni pectoris fructus
 egregia referret indoles,
 sub laudatissimis LVBRANCIANÆ Pinûs auspicijs
 prima secuturæ Celsitudinis posuit rudimenta.
 Et sub sacro Clauium Petri fauore ac Patrocinio
Peraugusti inquam Capituli Posnaniensis
 Deriuato cælitus Stemmata
 Posnaniensis Academiæ votis in omnibus adspirante,
 sub his CLAVIBVS
 serium ad magna aditum
 Pulcherrima nostri PETRI sibi destinabat ætas.
 Deinde á Clauibus PETRI ad Regia Diui Iagellonis Sceptra
 Gloriosum sibi indixit iter
 Ingeniosa felicitas,
 In illaq; Regni Regumq; secunda semper Altrice,
 In Literarijs Libertatis Polonæ Olympijs,
 Ac amplissimo omnis honesti Emporio,
 In Alma inquam Vniuersitate Cracouiensi,
 Non desides ad optima quæque urgebat passus,
 Tantæque Matris ubera eousque suxit,
 Donec indefessis benè exercitatus studijs animus
 Ad grandiora maturesceret.
 Mox vt verum Sarmaticæ Aquilæ se Pullum ostenderet
 Bicipitem Austriæ non reformidauit Aquilam.
 extraneos seriò obseruans ritus,
 Ab armigera Alite discebat
 Quomodo IOVI LECHICO fulmina ministraret,
 In Bistoniz excidium LERNÆ.
 Verùm vno stare loco nescia virtus
 Ab Austriacis ubi spem in herba fouebat Campis
 Vt florem Iuuentutis
 tantò expeditiùs in Coronamentum Gentis suæ aptaret
 Gallica inter Lilia gradum transtulit,

ubi constantissimum in Reges & Patriam imbibit candorem
Rosas LAUROSq; calcaturus.

Sed quid cum floribus Bellatori nostro?

Qui ferreo potius armorum oblectamento gaudet,

Adonidis ingenium esto inter odores languere, (cior.

Cum **HEROIS** Nostri Virtus inter fulgura & ferri strepitus viuat

Noluit itaque amplius otio torpere

Animus Marti Lechico consecratus,

sed tempestivum arripiens reditum

Fortunato passu inter Patria stetit limina,

Si tamen steterit, nolens iam politam alibi Indolem

Fumo Domestici temerare foci,

Toto spirans pectore Martem

Bellicos maluit æstus, Gradiuique incendia tolerare:

Inscribens ergo avidum Militiæ nomen

Media statim in discrimina egregiam coniecit mentem,

scient, forti impetu impavidū pectus ad vltiora solidari pericula.

Contra rebelle Cosacorum genus,

Quorum mercenaria fides à partibus auri stetit,

Primum gloriæ suæ fecit experimentum,

Ostenditque auream Patriæ suæ libertatem

Fado questui & turpi lucro præponderare:

Involârunt deinde **AQVILAM** **POLONAM** æquali prædæ animo

sed maiori pernicitate

Infames Harpyæ

Nunquam desuæscences vivere rapto,

Inominati Scytharum greges;

Celer illorum motus violentus fuit, ac proinde non diuturnus

Quem unitis viribus noster strenuè repressit **HEROS**,

Parique excussit audaciâ:

Quâ perfidus hostis bona anhelabat Patria.

Mox à volatiliū grege ad reptilia se conuertit monstra

Noster Alcides

Ille non Herculis; sed Præfecti Cohortium Clauâ domiturus.

Scilicet ab antris, in quibus multo delituit tempore

Balthicis delatus fluctibus **LEO**,

Plusquàm Frymanthius Aper

pestifero halitu

Sarmaticos ausus est populari Campôs.

Tantumque iam passim ediderat stragem

ut Lechica Planities

Funestis plena tumultis extremum penè nutaret in excidium.

Dispersi multitudine inusitatâ Ciues

Vrbes

Urbes & Oppida ubique deuastata.
 Quid hic ageret immò quid nò ageret suà hac in orbitate infelix Patria?
 Collecta Filiorum suorum manus,
 Quantum præsidi dare poterat furori efferato?
 Qui omnem mouens lapidem totis in Poloniam irrupit virib9.
 Impar tantæ multitudini tenuitas
 Cum armatum vndique non posset forti aggressu violare pectus,
 Membratim discerpere Monstrum illud proposuit,
 Inter paucos tam optati moliminis authores,
 Post fulmen illud Sueticum,
 Generalem inquam Exercituum Ducem CZARNECCIVM,
 Post exiguos alios tanti Nominis Sequaces,
 SKOROSZEVIANA dexteritas,
 Quot Ciuitas, quot Obsidionales, quot Murales meruit Coronas?
 Testem appello Patriam
 ac inuiolatam bonorum Ciuium fidem.
 Non inuiderunt Romæ suos Triumphatores,
 cum nostra viderent tunc sæcula
 duo fulmina belli Scipiadas
 PETRVM & VLADISLAVM
 SKOROSZEWSCIOS
 Letissimæ tunc Alcidas militiæ.
 Atq; ut omittā VLADISLAVM SKOROSZEWSKI Vexilliferū Possi:
 Agnoscit hodièq; multum se Tibi debere Costinense Præsidium,
 cuius moenia ab intensa Succorum colluvis
 paucis comitantibus liberasti.
 Ad Tuos sternitur Cineres Pakostia,
 quam triginta nonnisi stipatus militibus
 ab extremis penè vindicasti,
 Duo immanissimi Hostis millia astu & stratagemate
 indè procul exterminans.
 Et quis demùm innumeras Tuas recenseat virtutes?
 Num vnus chartæ spatium (prehendet?
 Triginta annorū perpetuum Bellatorem, ne dicam Triumphatorē com-
 Cuius immensa erga Patriam merita
 Fides erga Principes inconcussa,
 Defendendæq; inuiolatus animus Ecclesiæ.
 Sanè in nucleo Homeri perpetuam bellorum iliadem claudam
 dicendi compendio tua complectens facta.
 Nec tam senio quàm diuturnis laboribus
 ac reportatis fessus vulneribus
 Bellator noster,

Post Sagum ad Togam merita sua inclinavit,
armorumque confinio linguæ adiecit præsidium
quæsitæ pacis consilia spirans.

Dignas tanto HEROE Legationes toties expediit,
ac præsertim ad IOANNEM CASIMIRVM
REGEM POLONIÆ,

Ciuli tunc titubantem æstu,
vnanimi Reipublicæ consensu votoque destinatus,
efficaci suâ Legatione
luctuosas Ciuiliū animorum sedauit tempestates;
Nefas enim foret, vt qui Victor hostium erat
coniuratorum non esset triumphator animorum.

Extrema tandem illius vitæ sola pietas, sola iustitia occupauit.
Quo fatigatis, nuda in tellure genibus,
erecta in altum per diuturnas contemplationes vota assurgebāt?

nisi ad Cæli Terræque Conditorem
nisi ad plenam Misericordiæ Reginam.

Tacebo diuturna in Cælum suspiria,
ac eiaculatorias ad diuos Indigetes Orationum centurias,

Ad quas vnitæ familiæ Domesticæ
ac subditorum viribus etiam inuitas traxisti mentes.

Tacebo perenne Infernalis Genij odium,
Cuius memoriam procul ab ore,
procul ab animo, omnium seriâ exprobratione amouebas.

Reliquum est ut felicissimam mortem Tuam,
Quam in conspectu omnium

indubitatam omnimodæ calamitatis terminum attigisti,
vestigali meo concludam calamo.

Quanquàm non ita penitus falce hac Libitinæ cecidisti
quin potior Tui pars viueret immortalis.

Reliquisti in indole Filij Tui tantò Patre digna
Reliquisti viam morum Tuorum similitudinem,
Qui & bonorū & magni sanguinis virtutumq; hæres Paternarum
succedet Atlanti Hercules,

PETRO scilicet **STANISLAVS,**
A VITÆ DOMVS,

Columen & laus

Nunquam mo-
ritura.

APO-

APOSTROFE ZAŁOSNA

Do Wielmożney ley Mści Pániey

P. KONSTANCYCY
SKOROSZEWSKIEY

ŁOWCZYNIE KALISKIEY.

S. Pamięci Wielmożnego Jego Mści Pána Łowczego

Osieroćiałey Małzonki.

L Ibiyskieby sie nieużyte stały
W Heraclitowe zdroie rosptywały/
Widząc Twoą ciężkość y żal niesłychany
Strapiona Pani.

Nie tak w sieroctwie swoim gołębicą
Po dzikiey łące pußczy/ nie tak lwicą
Wtestnionemi na umor hałasą
Wąpelnia lasy.

Gdy przyaciela z którym iedność miała
Chybka chciwego strzelcá razi strzala/
Kłębem swym kwili okropne iaskinie
Wła tej dziedzinie.

A tys połowe serca postradała
Gdyć Przyaciela sroga śmierć zabrała/
A byś z nim dłużej swe troski dzielila
Nie pozwolila.

Tak ślepa rozpacz nieużytey Jedzy
Dłużej niechciała pociągnąć swey przedzy
Wła dalsze lata/ lecz to potargala
Co w pąsmie miała.

Zerwała związek prawdziwey miłości/
Którym Was niebo złączyło w iedności/
Poprzyśleszone w nieodmiennej wierze
Zdarła przymierze.

Jednąkże

Jednąż w serce dobrze whitey cheć
Nie wygluźnie z świeżey Twęj pamięci
Lethęskim źródłem Parka nieużyta/
I krwi nie syta.

Odważne czyny y meżne zabawy
Nieśmiertelney mu dodawaia sławy
Na sercach ludzkich/ tu pamiętne dzieła
Cnota złożyła.

Jak zawżę chwalnie Reymenty piastował/
Jako buława roztropnie sprawował/
Przywodząc chętnie na dumne Bałtyki
Sarmackie byki.

Świadcza Kościąńskie przy Fortelu siły
I Szwedzkie w polu Soleckim mogiły/
SKOROSZEWSKIEGO reka gdzie swej cnoty
Dąta żaloty.

Nie miłaza inne z wielu miar przewagi
Kycerkiej w licznych honorach powagi/
Ktora Mąż slynął z młodu niezmąnany
W boiu doznany.

Lecz gdy sędziwe lata żyć spokojnie
Riuz waletę kaza oddać woynie/ (mierze
Dobrych wzor rządow w sprawiedliwej
Przed vmyśl bierze.

I ktoż wżdy inke wyliczy przymioty
Pindarowemi choć wyniesion loty/
Nia godne rytmy kto sie tu zdobędzie?
Niech febem będzie.

Otrzyże z cieśkich łez strapione skronie/
Serce twe w płaczu niech dluzey nie tonie
Żalosa Pani/ albowiem za takie
Cnoty wśeląkie.

Przyobiecany जोद sobie odbiera
Kycerz nasz ziemski/ kiedy w gorne wdziera
Kápitolium/ gdzie pokoy bezpieczny
Otrzyma wieczny.

2.XIX.42

